

Men visst bör väl kollekten vara del av gudstjänsten?

»Ibland får jag gå hem med min peng eller glömmet ge kollekt i röran när vi går ut.«

Här vill jag tala med såväl mina prästkolle-
gor som alla som firar gudstjänst i Svenska kyrkan om något jag tänker på när jag firar gudstjänst. Jag är präst men inte i församlingstjänst och vet för lite om hur tankarna går kring gudstjänster idag men jag vill så gärna tala med er om kollekten. För mig är den central i gudstjänsten. Det handlar om att få ge en gåva till ett gott ändamål men inte bara om det.

Kollekten är ett av allt färre ställen som fortfarande tar emot kontanter med Swish som alternativ. kollektupptagningen kräver inte Mobilt BankID för att en ska få vara med bland de normala människorna. Kollekten är en gemensam handling som involverar så många att också den som bara kan ge någon krona bidrar. Här kan den som lever i digitalt utanförskap och har svårt att få pengarna att räcka till det nödvändigaste för ens egen överlevnad ge en mycket liten gåva som blir del av gåvorna från alla i församlingens/stiftets/hela Svenska kyrkans gudstjänster, just idag. Och den som har råd med en stor gåva får inte sitt namn i TV med tack för givmildheten.

Vissa söndagar förenas ens egen gåva, en krona eller en stor sedel, med andras och sträcker sig till medmänniskor i vår närhet eller långt borta i solidaritet. Vissa söndagar blir min slant eller sedel delaktig i att hålla kyrkan levande genom ex vis SKUT, ungdomsarbete eller körer. Med de kontanta gåvorna förenas osynliga gåvor som flyger likt andeväsen via Swish och sedan färdas de alla genom rymden till konton där de möjliggör ett gott verk.

När jag var präst i församlingstjänst var det stort att få stå vid altaret och se våra gåvor bäras fram och be om Guds välsignelse över dem. Ibland samlades de i en korg och jag fick lyfta korgen högt, symboliskt alltså mot Gud, och be att våra gåvor skulle bära frukt i tjänst för människor och Guds rike. Jag saknar det ibland.

Idag är jag oftast en av dem som deltar i gudstjänster, inte en som leder dem, och går i några olika församlingars gudstjänster. När jag kom tillbaka efter pandemin upptäckte jag att kollekt i de församlingar där

jag firar gudstjänst tas upp vid utgången, inte under gudstjänsten. Är det den nya normen? Kollekten blir en sorts jäst efter degen när vi tränger ihop oss i en enda röra och försöker hitta den som har kollektkorgen. Ibland lyckas jag men inte alltid. Ibland får jag gå hem med min peng eller glömmet ge kollekt i röran när vi går ut. Framförallt: kollekten är då inte del av gudstjänsten

Men visst bör väl kollekten vara del av gudstjänsten? Kyrkohandboken ger ju möjlighet till det. Om texter och tema och kyrkoårstiden gör det relevant att predikan mynnar ut i uppmaning till handling blir kollekten vår första gemensamma handling. Om den tas upp under "psalm efter predikan" kan ibland psalm och kollekt hållas samman. Det kan vara kollekt till diakoni på 13 e Tref eller en kollekt till Act Svenska kyrkan under fastan. Psalmerna som sjungs kan ge en tolkning av diakoni och enskilda kristnas samt kyrkans engagemang i världen. Den kan ha en viss karaktär av förbön. Därmed är vi inte bara allmänt aktivistiska utan låter handling och bön höra ihop och förankrar handlingen i tro och i bön. Detta förstärks om kollekten bärs till altaret och där omsluts av bön för dessa gåvor och det arbete kollekten går till. Vår handling innesluts då tydligt i Guds stora verk för att hela världen.

Om kollekt tas upp under offertoriespsalmen blir det synligt att vår handling i solidaritet med varandra hör samman med Guds handling för oss. Vi är kyrka tillsammans i vår handling för medmänniskor och skapelse samt i vårt behov av Guds livgivande, upprättande kraft som vi får del av i nattvarden. Vi är kyrka tillsammans såväl i verksamhet i världen som i mötet med Jesus i bröd och vin. Så håller vi samman engagemang och fromhet. Det var mina enkla tankar om kollekten. Tack till dig som orkade läsa.

HANNA STENSTRÖM

